

Cseke Fruzsina

Cseke Fruzsina Budapesten végzett grafikusként, majd ezt követően az akkor Kaposvári Egyetem nevet viselő intézményben folytatta tovább tanulmányait. 2018-tól a Rippl-Rónai Művészeti Intézet Képzőművészet alapszakán, Festő/grafikus szakirányon tanult és diplomázott 2021-ben. Ezt követően Budapesten helyezkedett el grafikusként alkalmazott grafikai területen. Emellett további saját grafikai és művészeti projektjeit folytatja.

csekefruzsi@gmail.com

ORCID: 0000-0001-9662-697X

Artcadia, ú.f. 1(1), 52–54. (2022)

Májer Viktória

Májer Viktória Katalin 2018-ban kezdte el tanulmányait az akkor még Kaposvári Egyetem néven működő intézmény Rippl-Rónai Művészeti Karán, Képzőművészet alapszak, Festő/grafikus szakirányon. 2021-ben szerzett diplomát. 2022-ben nyert felvételt a Magyar Képzőművészeti Egyetemre, Képzőművész mesterképzésre.

majer.viktoria.2014@gmail.com

ORCID: 0000-0003-3369-1509



A cikkre a Creative Commons 4.0 standard licenc alábbi típusa vonatkozik: CC-BY-NC-ND-4.0.

A Bauhaus és mi

Ez a leírás hallgatói nézőpontból reflektál a Bauhaus-centenárium eseményeire. A két szerző korábban egyetemi hallgatókként (képzőművészet szak, festészet és grafika szakirány) a programok aktív résztvevői voltak, számos kurzuson dolgoztak a Bauhaus feladatokkal. Írásukban felidézik e félévek tapasztalatait: a legérdekesebb gyakorlatokat, alkotásokat, kihívásokat és módszereket.

kulcsszavak: kortárs művészeti képzés, színcsillag, reflexió, Bauhaus-ünnepek, élmény alapú tanulás

The Bauhaus and us

This description reflects on the events of the Bauhaus centenary from a student's point of view. As former students (Painting and Graphics Studies), the two authors were active participants in the programmes, working on many courses with Bauhaus tasks. In their writing, they recall the experiences of these semesters: the most interesting exercises, creations, challenges and methods.

keywords: contemporary art education, colour star, reflection, Bauhaus celebrations, experience-based learning

A Bauhaus megalapításának 100. évfordulóját ünnepeelve egy egész éven át ismerkedhettünk, foglalkozhattunk ennek az intézménynek a szellemiségével, és az egykor készült alkotásokkal. Először előadásokon vettünk részt, így jobban megismerhettük a Bauhaus iskolát, a stílust, munkamódszereiket, filozófiájukat. Betekintettünk az alkotásaikba, a színházukba. A zene érdekes, nem éppen klasszikus módját szintén megismerhettük általuk: egyes esetekben egészen furcsa hanghatásokat gerjesztettek. Mégis valami újat alkottak, amit kombináltak a fényekkel, a mozgással, és ha mindez élő szereplőkkel is kiegészült, máris megszületett egy igazi Bauhaus-előadás.

Ezek után egy féléven keresztül részt vehettünk jó pár kurzuson, amelyek során különböző feladatok által kapcsolódhattunk be ebbe a világba, és reflektáltunk a 100 évvel korábban készült munkákra. Végül az elkészített munkáinkat kiválogattuk és létrehoztunk egy kiállítást, amellyel mindannyian a részeseivé válhattunk az ünnepségnek. A munkák egy része kivetítve vagy nyomtatott plakátok, képeslapok formájában jelent meg végül, de voltak olyanok is, amelyek teljesen manuális módon készültek. Persze nem minden szak és kurzus munkafolyamatába láthattunk bele részletesen, de a következőkben kiemelünk párat azok közül, amelyeknek mi magunk is részesei voltunk.

A Bauhaus stílus a vizuális művészet számos műfajában jelen volt. A feladatok megoldása során egyrészt az alapvető stílusjegyekre koncentráltunk. Festészet és rajz órákon például a modell utáni tanulmányokat a Bauhaus által képviselt színek és formák használatával készítettük el, a hagyományos figurális festészeti elemektől eltérve az alakokat stilizáltan, geomet-

rikus formákkal és alapszínekkel, bábuszerűen jelenítettük meg. Műhelygrafika órákon szintén a Bauhausra jellemző kompozíciós elvek alapján minimalista stílusú, egyszerű mértani elemekből álló nyomtatásokat hoztunk létre.

A *Számítógépes kreatív gyakorlatok* kurzuson digitális munkákat készítettünk. Mindenki olyan művet alkotott és olyan technikát választott, amelyben jártas. A csoport egyik fele, akik közé mi is tartoztunk, a festő-grafikusok, például grafikákat, fotósorozatot, plakátokat készített. Az oktatóink által összegyűjtött Bauhausos művészek munkássága inspirált bennünket. A tipográfiai plakátokkal, amelyek a Bauhaus sajátos betűit, megoldásait dolgozták fel egységes kompozícióikon, még az órákról kiérve is találkozhattunk. Láthattuk a folyosókon, paravánokon, amint épp különböző iskolai eseményeket hirdetnek, és ezek szintén hozzátettek ahhoz, hogy ebben a hangulatban maradassunk a kurzusokon kívül is.

Egy másik műfajban, a kollázsok készítésében például Marianne Brandt alkotásai inspiráltak bennünket. A régebbi, főként papír alapú kollázsokkal ellentétben készült egy olyan kollázs, ami egy digitális kijelzőn keresztül jelenített meg egy folyamatosan épülő képet. Ugyanígy a múltból merítettek, de mai eszközöket használtak mozgóképes társaink, akik fotókat, animációkat, pár perces filmeket alkottak – újragondolva és felhasználva a Bauhaus-művészek munkáit.

Sokakat inspirált az iskola középpontjában álló iparművészet, a konstruktív szemléletmód, az anyagok és formák. Ezért többen különböző, akár egyszerű hétköznapi vagy a Bauhaus formaképzését idéző tárgyakkal dolgoztak, hol absztraktabb, hol konkrétabb módon. Volt, aki a közvetlen környezetéből merített, és padláson talált régiségekből vagy épp a konyhájában felhalmozódott,



ma is népszerű eszközökből alkotott. Készült egy színes, szívószálakból felépített test is, amelynek érdekes mintázatai egy fotósorozaton szintén megörökítésre kerültek. Ahogy korábban említettük, a félévet megelőzően az előadások alkalmával már hallhattunk a Bauhaus színházi jelmezeiről, így volt olyan hallgató, aki Oskar Schlemmer öltözékeit (Triadisches Ballett) vette alapul, és ezekre reflektáló grafikai feldolgozásokat készített digitális illusztráció formájában.

A félév során a **Szintan** kurzusunkon csoportmunkában készítettünk egy nagy méretű színekörét. Johannes Itten csillag alakú színekörét mi 2 méteres nagyságban képzeltük el, majd alkottuk meg. Fehér vásznat használtunk a kör alapjának, majd szabtuk belőle a csillag ágaihoz is. Tizenkét ágú csillag minden kis szekciójához külön-külön kevertük ki az adott színű festéket, lehetőleg az eredetihez legközelebbi árnyalatot. A megfestett textileket száradás után összevarrtuk. A színekör-készítés több mint egy hónapos munka volt. Nagy feladatot jelentett nemcsak a mérete, hanem a színek pontossága miatt is, hogy a részek végül harmonikusan összeálljanak.

A félév végére már volt, aki kissé besokallt a Bauhaus-láztól, viszont ekkor értünk el az időszak talán legizgalmasabb részéhez, a kiállításhoz, ahol végre láthattuk, ki min dolgozott az eltelt idő alatt. A kiállítást szintén magunk építettük. A bemutatott tárgyak között szerepeltek fotók, plakátok, festmények és grafikák, ezenfelül a munkák nagy részéről készült, sokszorosított reprodukciókhoz bárki hozzáférhetett. Így mindenki vihetett haza magával egy kis darabot az egész élményből. A mozgóképeket a falakon elhelyezett tableteken tekinthették meg az érdeklődők.

A kiállítás nem lett volna egész a látványtervezők előadása és a fényfüzéres fotók nélkül, ahogy az oktatóink által készített bauhaus stílusú finomságok nélkül sem. A performance, amely a projekt egy újabb műfaji megközelítése volt, a kiállítóterem kívül, az iskola aulájában kezdődött és egész az udvarig vezetett bennünket. Először egy kifeszített fóliára színes festékeket vittek fel a kezükkel, de az ikonikus alapszínek és -formák a továbbiakban is feltűntek.

A fény már a Bauhaus iskola előtt is téma volt a művészetben, úgy napjainkban, és valószínűleg a jövőben is az lesz. A galéria fehér falai tökéletes alapként szolgáltak a különböző színes vetített háttereknek, valamint a fényfüzerekkel felszerelkezett hallgatók és oktatók számára. A különböző erősségű, nagyságú és színű fények, a változatos arcok, mozdulatok tették különlegessé az ott eltöltött időnket és a fotókat. Az oktatóink különleges finomságokkal és italokkal vártak minket. Az innivalók és a harapnivalók mind az ikonikus Bauhaus-színekben tündököltek, és feldobták a már amúgy is remek hangulatot.

A félév nagyon érdekes volt számunkra annak köszönhetően, hogy ezeken a gyakorlati feladatokon keresztül vizsgálhattuk és érthettük meg jobban azt, amit a Bauhaus képviselt. Nemcsak egyszerűen tanultunk róla, hanem át is vehettük ennek a világnak a hangulatát és elveit erre az időre. Ezek az ismeretek ezáltal sokkal maradandóbbak lettek, és ennek az időszaknak különböző emlékeihez kapcsolódva élnek bennünk tovább. A kiállítás a félévnek tökéletes lezárása és egy különleges élménye volt, ahol mindenki láthatta a többiek munkájának eredményét a saját alkotása mellett.